„informacje prawnie chronione oznaczono [xxx}”

OPOLSKI
WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ

Opole, 2026-08-27

Znak sprawy: NRU.8361.296.2026

DECYZJA **Nr 89 / 2026**

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168) oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2025 r. poz. 1691),

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

wymierza przedsiębiorcy **Janowi Szafarczyk**, prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą **BLOCZEK Jan Szafarczyk, ul. Krapkowicka 47, 47-364 Łowkowice**, NIP 7551291681, REGON 532063260, **karę pieniężną w wysokości 1500 zł** (słownie złotych: tysiąc pięćset 00/100), z tytułu ujawnionego w toku kontroli niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168).

Uzasadnienie

W dniu 18 maja 2026 r. Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, zwany dalej *Opolskim WIIH*, zawiadomił przedsiębiorcę Jana Szafarczyk, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą BLOCZEK Jan Szafarczyk, ul. Krapkowicka 47, 47-364 Łowkowice, zwanego dalej *Stroną,* o zamiarze wszczęcia kontroli w zakresie przestrzegania przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług.

W dniach 11 i 15 czerwca 2026 r., na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli Nr NRU.296.2026 z 10 czerwca 2026 r., inspektorzy reprezentujący *Opolskiego WIIH*, przeprowadzili kontrolę w sklepie zlokalizowanym w XXX, w którym *Strona* prowadzi działalność gospodarczą.

Zgodnie z przedmiotowym zakresem kontroli inspektorzy sprawdzili prawidłowość uwidaczniania cen w oparciu o obowiązujące w tym zakresie akty prawne:

- ustawę z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz.168), zwaną dalej *ustawą o informowaniu o cenach*;
- rozporządzenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 2776), zwane dalej *rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen.*

W toku przeprowadzonych czynności kontrolnych inspektorzy sprawdzili prawidłowość uwidaczniania cen i cen jednostkowych 150 towarów oferowanych do sprzedaży, przy czym 30 towarów wymagało uwidocznienia ceny jednostkowej. W wyniku kontroli stwierdzono brak cen jednostkowych przy wszystkich 30 towarach (100%), co do których wymagane było uwidocznienie ceny jednostkowej.

Nieprawidłowości dotyczyły niżej wymienionych towarów:

1. DISTYK Silikon uniwersalny biały 280 ml w cenie 21,00 zł. **2.** BOSMAN silikon sanitarny ECONOMIC 280 ml w cenie 21,00 zł. **3.** BOSTIK GEPARD klej 290 ml w cenie 43,50 zł. **4.** BOSMAN klej ekstremalny hybrydowy 290 ml w cenie 35,00 zł. **5.** BOSMAN klej montażowy Gorilla 290 ml w cenie 35,00 zł. **6.** PILMAS D3 klej stolarski EKSPRES 250 g w cenie 15,00 zł. **7.** PILMAS D3 klej stolarski EKSPRES 500 g w cenie 24,00 zł. **8.** PILMAS D3 klej stolarski EKSPRES 90 g w cenie 10,50 zł. **9.** Den Braven Akryl do farb lateksowych 280 ml w cenie 23,00 zł. **10.** Gold Flex klej do styropianu 750 ml w cenie 35,00 zł. **11**. BOSMAN klej dekarski poliuretanowy 750 ml w cenie 36,00 zł. **12.** BOSMAN kotwa chemiczna 300 ml w cenie 33,00 zł. **13.** MAX KOTWA BETON CEGŁA PUSTAK 300 ml w cenie 37,00 zł. **14.** DISTYK PLUS PU 300 300 ml w cenie 21,00 zł. **15.** BOSMAN FIX klej błyskawiczny 280 ml w cenie 33,00 zł. **16.** Max Professional nafta oświetleniowa 5 l w cenie 118,00 zł. **17.** Max Professional rozcieńczalnik uniwersalny 0,5 l w cenie 7,00 zł. **18.** Denaturat 0,5 l w cenie 11,00 zł. **19.** Rozcieńczalnik nitro RC01 5 l w cenie 72,00 zł. **20.** Hammerite rozpuszczalnik 500 ml w cenie 47,00 zł. **21.** Hammerite Prosto na rdzę farba na metal 0,7 l w cenie 62,00 zł. **22.** Śnieżka Na rdzę szybkoschnąca gruntoemalia na powierzchnie metalowe 650 ml w cenie 54,00 zł. **23.** Rafil Prosto na rdzę gruntoemalia antykorozyjna 750 ml w cenie 59,00 zł. **24.** Dulux Rapidry uniwersalna wodna farba do drewna, metalu, PCV 0,4 l w cenie 33,00 zł. **25.** Śnieżka Srebrzanka 800 ml w cenie 70,00 zł. **26.** Śnieżka Beton-posadzka farba akrylowa do podłoży betonowych 3 l w cenie 150,00 zł. **27.** Vidaron lakierobejca ochronno-dekoracyjna super trwała 2,5 l w cenie 199,00 zł. **28.** Sadolin Olej Superdeck do tarasów i mebli ogrodowych 2,5 l w cenie 155,00 zł. **29.** Vidaron impregnat ochronny do drewna gruntujący 700 ml w cenie 43,00 zł. **30.** Pikko Denatural 5 l w cenie 48,00 zł.

Wskazane nieprawidłowości udokumentowane zostały w protokole kontroli w aktach sprawy nr NRU.8361.296.2026 oraz w Załączniku nr 1 do protokołu kontroli – „Zestawienie towarów sprawdzonych w zakresie prawidłowości uwidaczniania cen, cen jednostkowych oraz wyliczania cen jednostkowych - stan na dzień 11.06.2026 r.”, a także na wydrukach zdjęć dołączonych do akt sprawy. Przedmiotowe dokumenty zostały bez uwag podpisane i odebrane przez przedsiębiorcę.

Ujawnione w toku kontroli nieprawidłowości stanowią naruszenie obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach* w związku z § 3 oraz § 4 ust. 1 pkt 1 i 2 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen.*

Zgodnie z art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach* w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług, przedsiębiorca ma obowiązek uwidocznić cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

W czasie kontroli podjęte zostały dobrowolne działania naprawcze i uzupełniono brakujące ceny jednostkowe doprowadzając do stanu zgodnego z prawem. Wobec powyższego, odstąpiono od wydania decyzji na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (tekst jednolity Dz. U. z 2026 r. poz. 656), zarządzającej niezwłoczne usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości.

Mając na uwadze wyniki kontroli, *Opolski WIIH* uznał za zasadne wszczęcie postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia *Stronie* kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach* z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach.*

Pismem z dnia 27 lipca 2026 r. *Opolski WIIH* zawiadomił *Stronę* o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego oraz poinformował, iż na podstawie art. 10 § 1 *Kpa Stronie* przysługuje prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Jednocześnie *Opolski WIIH* wezwał *Stronę* do przedstawienia informacji dotyczącej wielkości obrotów i przychodu osiągniętych w roku 2025 oraz określenia do jakiej kategorii przedsiębiorców kwalifikuje się kontrolowany.

W odpowiedzi *Strona* pismem z dnia 7 sierpnia 2026 r. (wpływ do *Opolskiego WIIH* 18 sierpnia 2026 r.), przesłała oświadczenie, że jest mikroprzedsiębiorcą, a w 2025 roku średnioroczne zatrudnienie wyniosło 4,00 etatu. Do pisma *Strona* dołączyła kopię zeznania podatkowego (PIT-36L i PIT/B) wraz z urzędowym poświadczeniem odbioru deklaracji przez organ podatkowy. Ponadto *Strona* oświadczyła, że wszystkie nieprawidłowości związane z uwidocznieniem cen jednostkowych zostały naprawione.

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił i stwierdził, co następuje.

Strona, prowadząc działalność gospodarczą w sklepie zlokalizowanym w XXX, nie dopełniła obowiązku uwidocznienia cen jednostkowych przy 30 towarach na 150 skontrolowanych, przy czym obowiązek uwidocznienia ceny jednostkowej dotyczył 30 partii skontrolowanych towarów.

Sposób uwidaczniania cen jednostkowych, o których mowa w art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach,* szczegółowo reguluje § 3 i § 4 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen.*

W myśl § 3 ust. 1 i 2 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen* - cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy cena, cena jednostkowa lub informacja o obniżonej cenie, w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów. Cenę oraz cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się w szczególności:

1) na wywieszce, która może mieć formę wyświetlacza elektronicznego;
2) w cenniku;
3) w katalogu;
4) na obwolucie;
5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu.

Zgodnie z § 4 ust. 1 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen* cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za:

1) litr lub metr sześcienny - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości;
2) kilogram lub tonę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy;
3) metr - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według długości;
4) metr kwadratowy - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według powierzchni;
5) sztukę - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży na sztuki.

W szczególnych przypadkach uzasadnionych rodzajem, przeznaczeniem lub zwyczajowo oferowaną ilością towarów przy uwidacznianiu cen jednostkowych dopuszcza się stosowanie dziesiętnych wielokrotności lub podwielokrotności legalnych jednostek miar innych niż określone powyżej, o czym stanowi § 4 ust. 2 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen*.

Biorąc pod uwagę wyżej przedstawione ustalenia faktyczne i prawne *Opolski WIIH* uznał, iż *Strona* nie wykonała obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach* w związku z § 3 oraz § 4 ust. 1 pkt 1 i 2 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen*, co stanowi podstawę do nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach.*

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej *Opolski WIIH* uwzględnił przesłanki ujęte w art. 6 ust. 3 *ustawy o informowaniu o cenach*, tj. stopień naruszenia obowiązków w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody, wcześniejsze naruszenia oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków, wielkość jego obrotów i przychodu, a także sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L Nr 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.).

Przy ocenie **stopnia naruszenia obowiązków** *Opolski WIIH* uznał, że *Strona* jest odpowiedzialna za brak podania cen jednostkowych przy wszystkich 30 towarach wymagających uwidocznienia ceny jednostkowej, czym naruszyła obowiązek określony w art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach.*

Oceniając charakter, wagę i skalę naruszenia *Opolski WIIH* uwzględnił stan faktyczny udokumentowany w aktach sprawy, zważył ilość stwierdzonych naruszeń oraz sposób niedopełnienia przez *Stronę* obowiązków wynikających z przepisów *ustawy o informowaniu o cenach.*

Cena jest podstawowym kryterium obiektywnej informacji o wartości towaru wyrażonej w jednostkach pieniężnych, którą kupujący jest obowiązany zapłacić za towar. Natomiast cena jednostkowa w myśl art. 3 ust. 1 pkt 2 *ustawy o informowaniu o cenach* jest to cena ustalona za jednostkę określonego towaru, którego ilość lub liczba jest wyrażona w jednostkach miar w rozumieniu przepisów o miarach. Brak informacji o cenach jednostkowych jest znacznym naruszeniem obowiązków wynikających z *ustawy o informowaniu o cenach*. Cena towaru poza jego marką, pojemnością i przeznaczeniem jest podstawowym czynnikiem determinującym wybór danego towaru spośród innych dostępnych w ofercie handlowej. Przy prawidłowo uwidocznionych cenach jednostkowych konsument ma możliwość porównania ceny produktu oferowanego w danej jednostce miary z cenami produktów podobnych np. w mniejszych lub większych opakowaniach. Brak cen jednostkowych przy towarach uniemożliwia konsumentom świadomy wybór i porównanie cen towarów podobnych. Z tego względu ceny jednostkowe są szczególnie istotne, ponieważ dają konsumentowi możliwość porównania cen ustalonych za daną jednostkę towaru, w przeliczeniu na litry, kilogramy, metry, sztuki, a co za tym idzie pozwalają na świadomy wybór towaru, który spełnia indywidualne oczekiwania konsumenta.

Przed dokonaniem zakupu konsument powinien dysponować możliwie pełną informacją o towarze, w szczególności o jego cenie i cenie jednostkowej, których wysokość często jest decydująca przy podejmowaniu decyzji o zakupie.

Strona przez zaniechanie uwidoczniania cen jednostkowych naruszyła interes konsumentów w zakresie ich prawa do informacji, a tym samym jej działania mogły stanowić zagrożenie dla interesów majątkowych konsumentów. Skali i wagi naruszenia nie sposób uznać za znikomą, ponieważ naruszenie stwierdzono w odniesieniu do 100% skontrolowanych towarów objętych obowiązkiem uwidocznienia ceny jednostkowej. Ponadto charakter naruszenia pozwala domniemywać, iż *Strona* w ogóle nie uwidoczniała cen jednostkowych towarów w dotychczasowej praktyce, ponieważ żaden z towarów objętych tym obowiązkiem nie został oznaczony ceną jednostkową. Fakt ten szczególnie przemawia na niekorzyść *Strony* i świadczy o istotnym stopniu naruszenia obowiązków wynikających z *ustawy o informowaniu o cenach.*

Kolejną przesłanką, wpływającą na wymiar kary jest **dotychczasowa działalność przedsiębiorcy**, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5 *ustawy o informowaniu o cenach*, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków.

Powyższe kryterium wymaga dostosowania sankcji do konkretnego przedsiębiorcy oraz uwzględnienia dotychczasowej historii kontroli w zakresie wypełnienia obowiązków wynikających z *ustawy o informowaniu o cenach*. Dokonując analizy przedmiotowej przesłanki *Opolski WIIH* uznał, że przebieg dotychczasowej działalności *Strony* nie stanowi okoliczności zaostrzającej, gdyż jest to pierwszy stwierdzony przypadek niewykonania przez *Stronę* obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5 *ustawy o informowaniu o cenach*. *Opolski WIIH* uwzględnił, że w czasie kontroli zostały podjęte dobrowolne działania naprawcze i uwidoczniono brakujące ceny jednostkowe.

Wielkość obrotów i przychodu stanowi przesłankę określającą pozycję przedsiębiorcy na rynku i pozwala na dostosowanie wymiaru kary do jego możliwości, przyczyniając się do osiągnięcia funkcji prewencyjnej zastosowanej sankcji.

Przy ocenie tej przesłanki *Opolski WIIH* uwzględnił dokumenty przesłane przez *Stronę* pismem z dnia 7 sierpnia 2026 r. Po analizie zeznania podatkowego oraz oświadczenia w zakresie średniorocznego zatrudnienia, *Opolski WIIH* przyjął, iż zgodnie z przepisami *Prawa przedsiębiorców Strona* należy do kategorii mikroprzedsiębiorców, tj. mieści się w przedziale przedsiębiorcy, który w co najmniej jednym z dwóch ostatnich lat obrotowych spełniał łącznie następujące warunki:

a) zatrudniał średniorocznie mniej niż 10 pracowników oraz

b) osiągnął roczny obrót netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług oraz z operacji finansowych nieprzekraczający równowartości w złotych 2 milionów euro, lub sumy aktywów jego bilansu sporządzonego na koniec jednego z tych lat nie przekroczyły równowartości w złotych 2 milionów euro.

Zważając na uzyskany przez *Stronę* dochód z prowadzonej działalności, *Opolski WIIH* uznał, iż wysokość kary nie będzie stanowić zagrożenia dla bytu przedsiębiorcy, a jej wymierzenie pozwoli na realizację celów kary zawartych w dyrektywie 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. Urz. UE. L z 1998 r. Nr 80, str. 27, z późn. zm.), dalej *Dyrektywa 98/6/WE*.

Oceniając przesłankę dot. sankcji nałożonych na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych *Opolski WIIH* uznał, że nie jest ona spełniona, ponieważ przeprowadzona kontrola nie jest kontrolą w sprawach transgranicznych, tj. działalności gospodarczej o transgranicznym charakterze prowadzonej przez przedsiębiorcę.

Podkreślenia wymaga fakt, że zgodnie z wymogami *Dyrektywy 98/6/WE* kara pieniężna powinna być skuteczna, proporcjonalna i odstraszająca. Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Wymierzona kara powinna być proporcjonalna, to znaczy właściwa do osiągnięcia zakładanego celu jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary opatrzone odpowiednimi informacjami na temat ich cen i cen jednostkowych. Sankcja nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, która powinna być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wszystkie te cele powinny być łącznie uwzględnione.

W toku postępowania administracyjnego *Opolski WIIH* ocenił również przesłanki do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wskazane w art. 189f § 1 pkt 1 i 2 *Kpa*. Zgodnie z ww. przepisem organ administracji publicznej odstępuje od nałożenia kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, przy wystąpieniu jednej z dwóch poniższych przesłanek:

1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałaby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Należy podkreślić, że w przypadku pierwszej przesłanki obydwa warunki powinny być spełnione kumulatywnie, czyli jedynie znikoma waga naruszenia wraz z zaprzestaniem działań

niezgodnych z prawem może być podstawą do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej. Zaistnienie jednego z powyższych warunków jest niewystarczające.

Oceniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy *Opolski WIIH* uznał, iż nie ma podstaw, aby stwierdzone nieprawidłowości uznać za znikome naruszenie prawa, ponieważ w miejscu sprzedaży stwierdzono brak cen jednostkowych przy wszystkich poddanych kontroli 30 towarach objętych obowiązkiem uwidocznienia ceny jednostkowej. Nieprawidłowość dotyczy zatem 100% skontrolowanych towarów objętych obowiązkiem uwidocznienia ceny jednostkowej. Konsumenci pozbawieni zostali wymaganych ustawowo informacji, które powinny zostać uwidocznione na etykietach cenowych. Dlatego też mimo podjęcia działań dobrowolnych przez *Stronę* i uwidocznienia cen jednostkowych w czasie trwania kontroli zgodnie z obowiązującymi przepisami, *Opolski WIIH* nie znalazł podstaw aby odstąpić od ukarania, ponieważ w sprawie nie zaistniało kumulatywne spełnienie ww. warunków.

W przedmiotowej sprawie brak jest ponadto podstaw do zastosowania art.189f §1 pkt 2 *Kpa. Opolski WIIH* stwierdził, że na *Stronę* nie była uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna za to samo zachowanie lub aby *Strona* została prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełniła cele, dla których miałaby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Podkreślenia wymaga fakt, że naruszenia z *ustawy o informowaniu o cenach* kwalifikowane są jako czyny o charakterze deliktu administracyjnego, które zagrożone są karą pieniężną określoną w art. 6 *ustawy o informowaniu o cenach*. Postępowania w tym zakresie mogą być prowadzone wyłącznie przez organy Inspekcji Handlowej, zaś z uwagi na właściwość terytorialną w stosunku do *Strony* mogły być one prowadzone przez *Opolskiego WIIH*. Inny organ nie mógł na terenie podlegającym *Opolskiemu WIIH* nałożyć kary pieniężnej za to samo naruszenie, co oznacza, że przepisy art. 189f § 1 pkt 2 *Kpa* nie mają zastosowania w niniejszej sprawie.

Brak jest także podstaw do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 2 *Kpa*, który stanowi, iż w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałaby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

1) usunięcie naruszenia prawa lub
2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

W ocenie tutejszego organu odstąpienie od nałożenia kary na tej podstawie byłoby niecelowe, ponieważ okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. *Strona* nie dopełniła obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*, bowiem dla 100% skontrolowanych towarów objętych obowiązkiem uwidocznienia cen jednostkowych

stwierdzono ich brak. Podkreślić należy, iż zarówno cena jak i cena jednostkowa musi być uwidoczniona przez przedsiębiorcę w momencie oferowania danego produktu lub usługi, tak aby konsument na tej podstawie mógł podjąć decyzję o zakupie. Wobec powyższego charakter naruszeń, jakich dopuściła się *Strona,* wyklucza możliwość usunięcia skutków naruszenia prawa, a w konsekwencji brak jest możliwości zastosowania art. 189f § 2 i 3 *Kpa*.

Biorąc pod uwagę powyższe, zgodnie z art. 6 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach,* jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5 *ustawy o informowaniu o cenach*, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł.

Po ocenie opisanych wyżej przesłanek *Opolski WIIH* postanowił wymierzyć *Stronie* karę pieniężną w wysokości **1500 zł.** Uwzględniając rodzaj i zakres naruszenia, poziom szkody grożącej potencjalnym nabywcom, a także pozycję przedsiębiorcy na lokalnym rynku. *Opolski WIIH* uznał, iż kara pieniężna w kwocie określonej w sentencji decyzji mieści się w ustawowo wyznaczonych granicach, jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, a także spełni swoją funkcję prewencyjną.

Na podstawie art. 7 ust. 1 i 3 *ustawy o informowaniu o cenach* karę pieniężną stanowiącą dochód budżetu państwa przedsiębiorca wpłaca na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu **numer 39 1010 1401 0013 4222 3100 0000** NBP Oddział Okręgowy Opole, **w terminie 7 dni** od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary pieniężnej stała się ostateczna.

Opolski Wojewódzki
Inspektor Inspekcji
Handlowej
Aneta Rabczewska
/podpisano elektronicznie/

Pouczenie:

1. Na podstawie art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) od niniejszej decyzji przysługuje *Stronie* odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie, Plac Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa, za pośrednictwem Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, ul. Ozimska 19, 45-057 Opole, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Na podstawie art. 130 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji.

3. Zgodnie z art. 63 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) odwołanie należy wnieść na piśmie, za pomocą telefaksu lub ustnie do protokołu. Odwołanie utrwalone w postaci elektronicznej wnosi się na adres do doręczeń elektronicznych lub za pośrednictwem konta w systemie teleinformatycznym (ePUAP) Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu. Odwołanie wniesione na adres poczty elektronicznej organu (e-mail) pozostawia się bez rozpoznania.
4. Zgodnie z art. 16 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) decyzja ostateczna to decyzja, od której nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji.
5. Zgodnie z art. 127a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) przed upływem terminu do wniesienia odwołania *Strona* może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez *Stronę*, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza, iż podlega natychmiastowemu wykonaniu, a *Stronie* nie przysługuje prawo wniesienia odwołania ani skargi do sądu administracyjnego.
6. Na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168) do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2026 r. poz. 622, z późn. zm.).
7. Kara pieniężna niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2026 r. poz. 622, z późn. zm.), od której naliczane są odsetki za zwłokę na podstawie art. 53 § 1 ww. ustawy.

Otrzymują:

1. Jan Szafarczyk
   BLOCZEK Jan Szafarczyk
   ul. Krapkowicka 47
   47-364 Łowkowice
2. Wydz. BA
3. aa

RB/AM